

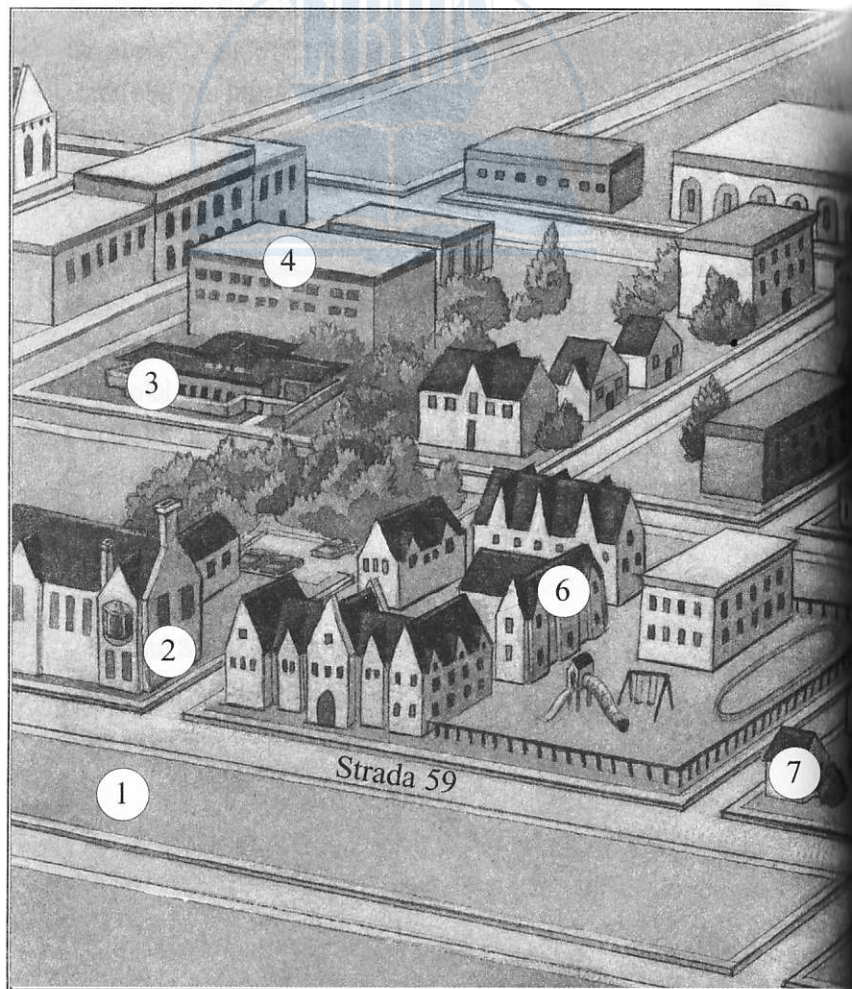

***** CUPRINS**

Despre pentominouri și despre ce vedeți	17
Despre opera de artă	19
Capitolul 1: INVIZIBIL	21
Capitolul 2: CRIMĂ ÎN CLASĂ	24
Capitolul 3: VIAȚA ȘI ARTA	31
Capitolul 4: O DESCOPERIRE	43
Capitolul 5: POVEȘTI DE PE CALEA FERATĂ	49
Capitolul 6: NOI PENTOMINOURI	58
Capitolul 7: SĂ VĂ FIE TEAMĂ	66
Capitolul 8: O FAȚĂ ÎNSPĂIMÂNTĂTOARE	73
Capitolul 9: MUȘCĂTURA	78
Capitolul 10: NU INTRĂȚI!	84
Capitolul 11: O IDEE NEBUNEASCĂ	93
Capitolul 12: TREI	101
Capitolul 13: O LEGĂTURĂ	113
Capitolul 14: UN TIPAR URIAȘ	117
Capitolul 15: GOLDMAN ȘTIE	126
Capitolul 16: FERESTRELE DIN SPATE	133
Capitolul 17: PARTE DIN ARTĂ	140

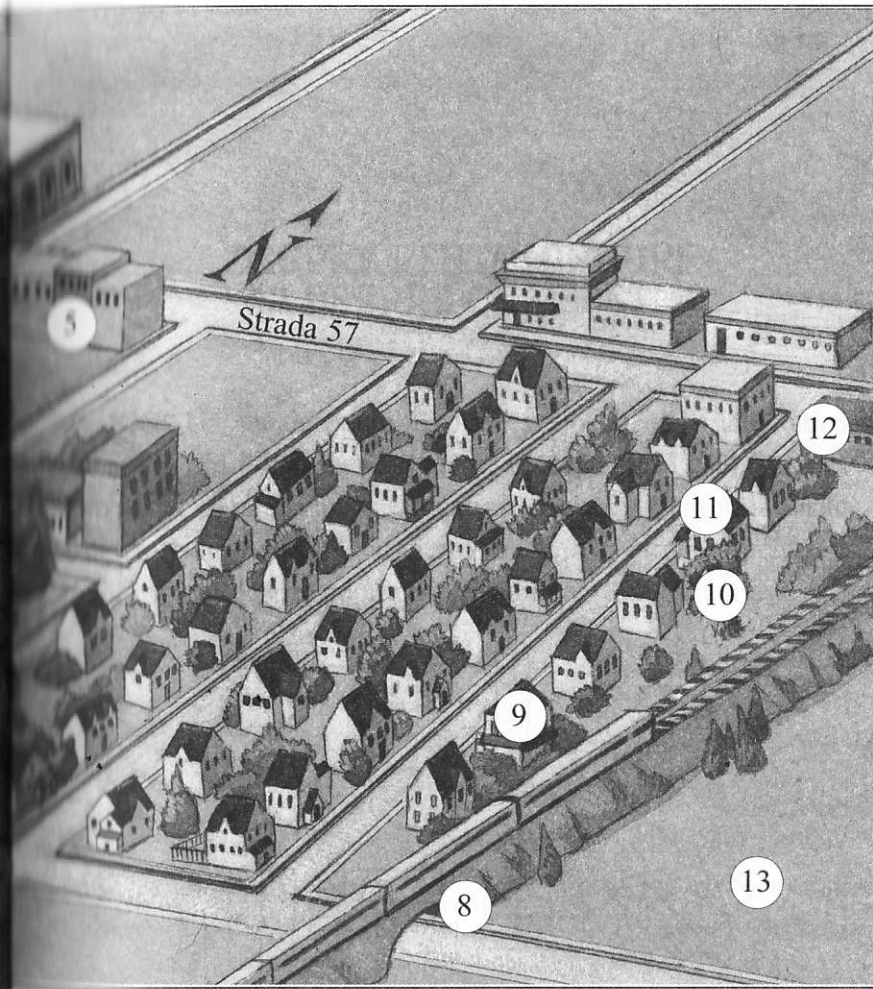
Capitolul 18: SACRILEGIU	149
Capitolul 19: HERINGI ROȘII	160
Capitolul 20: DUPĂ FURTUNĂ	171
Capitolul 21: UN COD NOU	178
Capitolul 22: PEȘTELE LUI WRIGHT	189
Capitolul 23: O MINCIUNĂ	201
Capitolul 24: GROAZĂ	208
Capitolul 25: ÎN CUTII	212
Capitolul 26: O VOCE CA DE ARGINT	217
Capitolul 27: UN TRIUNGHI DE AUR	222
Capitolul 28: GRĂDINA JAPONEZĂ	230
Capitolul 29: ÎNĂUNTRU, NOAPTEA	237
Capitolul 30: NĂVODUL	245
Capitolul 31: TREI PĂSĂRELE	251
Capitolul 32: PIERDUT ȘI GĂSIT	262
Capitolul 33: BĂRBATUL DIN FEREASTRĂ	271
Capitolul 34: VARA ÎN HYDE PARK	279
Nota autorului: POVEȘTEA LUI WRIGHT	283

***** CODUL WRIGHT *****
HARTĂ-CHEIE

1. Spitalul (distanță de zece minute pe jos)
2. Delia Dell Hall
3. Casa Robie

4. Blocul în care locuiește Tommy
5. Brutăria Medici
6. University School
7. Casa doamnei Sharpe

8. Intrarea la metrou
9. Casa lui Calder
10. Căsuța din copac a familiei Castiglione

11. Casa Petrei
12. Anticariatul Powell
13. Grădina japoneză (distanță de zece minute pe jos)

Capitolul 1: INVIZIBIL

*** În dimineața zilei de 3 iunie, zidarul se cățără cu grijă pe nivelul cel mai înalt al acoperișului. Era singur și privi în jur bucuros: era o zi de primăvară în Chicago, fără vânt, peste tot erau frunze noi, iar lumea părea că se înnoiește cu totul. Mirosul de pământ negru și parfumul de liliac se amestecau cu vocile copiilor de la școala din josul străzii, iar bărbatul se simți dintr-odată norocos.

„Sunt tânăr, viu și aproape invizibil aici sus, în copaci“, gândi el, după care scutură din cap, vrând parcă să dezaprobe așa o idee ciudată. Întorcându-și atenția asupra faimosului acoperiș de teracotă, bărbatul își trecu palma de-a lungul hornului. O bucată de cărămidă se desprinsese, căzu rostogolindu-se și ateriză cu un zgomot îndepărtat pe terasa de la etajul inferior.

În acel moment, bărbatul simți că i se clatină piciorul. Speriat, întinse brațele ca să-și regăsească echilibrul. Oare pășise pe o țiglă care se mișca? Sau fusese un cutremur? Își încordă auzul încercând să surprindă alarme de mașini, dar strada de sub el era liniștită. Urmă o a doua clătinare, ceva mai

lungă și i se păru că vede cum acoperișul curge spre el în linii repezi, neregulate. Clădirea părea însuflețită și se zvârcolea asemenea unui animal care-și scutură blana ca să scape de un purice nesuferit. Zidarul se clătină spre stânga. Mormăi: „Ce nai...?“, se împiedică iarăși spre dreapta și se lăsă pe genunchi.

Căzu dintr-odată în gol, pe fondul albastru al cerului, într-un vârtej de crengi și panică. Știa că o să se lovească de ciment. Zări în fugă cu coada ochiului burlanele de alamă și ateriză dur pe balconul de la sufragerie. Din locul în care stătea, triunghiurile din panourile cu geam stilizat de deasupra capului lui scânteiară ca niște dinți ascuțiți. Încercă din răsuputeri să inspire, dar simțea o greutate mare apăsându-i pe piept; se sufoca.

„Invizibil, șopti mintea lui speriată, ești invizibil acum!“. Casa era goală, și ziarul știa că cineva din stradă nu l-ar putea vedea – se întrebă dacă va muri până să fie descoperit. În acea fracțiune de secundă înainte ca viziunea lui să piară în negura minții i se păru că aude o voce pițigăiată, un fel de poruncă strigată pe un ton ascuțit de copil, dar nu distinse prea clar cuvintele. Să fi fost oare „Stai deoparte!“ sau „Stai, joacă-te!“?

Capitolul 2: CRIMĂ ÎN CLASĂ

*** Tommy Segovia se uita pe fereastra clasei și-și rodea o unghie, mâncată deja până în carne. Fusesse plecat un an și totul era schimbat – casa lui, prietenul lui cel mai bun, profesoara lui. Întorcându-se la Chicago în vara aceasta în iunie, se simțea ciudat, ca o fantomă.

Fosta lui casă de pe Harper Avenue, făcând parte din comunitatea din South Side cunoscută sub numele de Hyde Park, fusese văruiată într-o nuanță de verde care-i amintea de roșiile necoapte. Tufișurile din fața casei, unde el și prietenul lui, Calder Pillay, îngropaseră comori – un briceag ruginit găsit pe lângă calea ferată, un balon dezumflat umplut cu capace de sticlă, o cutiuță de petarde plină cu carcase de greieri – dispăruseră. Acum, niște flori albe, bătoase se iviseră indiscrete de jur împrejurul fundației. Lui Tommy nu-i plăcea cum arată casa lui: semăna cu un tort aniversar răsturnat cu susul în jos.

Chiar și Calder părea schimbat. Tommy îl ținea minte având mereu părul chinuit într-o coafură zburlită în sus, ca și cum de-abia s-ar fi trezit și n-ar fi apucat să se pieptene, și cu cel puțin o pată de mâncare uscată pe față. Acum însă,

